WYNIA'S WEEK

Riante subsidies voor linkse activisten om illegalen alsnog aan een verblijfsvergunning te helpen – en niemand tikt Amsterdam op de vingers

Posted on 25 augustus 2026 by Wouter Roorda

De gemeente Amsterdam biedt steun aan illegalen die een stuk verder gaat dan 'bed-bad-brood'. Linkse activisten worden betaald om alsnog een verblijfsvergunning voor deze groep te regelen.

'De wet is de wet,' zegt CDA-asielminister Bart van den Brink keer op keer tegen gemeenten die niets voelen voor uitvoering van de spreidingswet. Inmiddels staat een aantal van hen onder toezicht.

Toch geldt het adagium van Van den Brink niet voor alle lokale bestuurders. Zo verklaarde de Amsterdamse burgemeester Femke Halsema (PRO) publiekelijk het

boerkaverbod in haar gemeente niet te zullen handhaven – omdat het niet zou passen bij Amsterdam. Vanuit Den Haag bleef het stil. Ook biedt de gemeente Amsterdam ongehinderd opvang aan illegalen die is gericht op permanent verblijf in ons land – opvang dus die een stuk verdergaat dan de overeengekomen 'bed-bad-brood'-regeling.

Met eigen middelen

Per 1 januari 2025 stopte de rijksoverheid met de subsidie voor deze regeling, officieel de Landelijke Vreemdelingenvoorziening (LVV). Ditrtl.nl

waren PVV, VVD, NSC en BBB overeengekomen in hun gezamenlijke hoofdlijnenakkoord. De LVV bestond sinds 2019 in vijf gemeenten (Amsterdam, Rotterdam, Utrecht, Eindhoven en Groningen) en beoogde sobere 24-uursopvang aan uitgeprocedeerde asielzoekers te bieden om dakloosheid en overlast te voorkomen. Het Rijk droeg jaarlijks tussen de 15 tot 24 miljoen euro bij. Per jaar werden ruim duizend personen opgevangen.

Rechters oordeelden in diverse zaken dat de minister de opvang voor 'kwetsbare' personen niet zomaar mocht beëindigen vanwege risico's op onmenselijke behandeling (artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens), en verplichtte tijdelijke voortzetting of heroverweging. De rijksbijdrage en de landelijke regeling als zodanig stopten echter per 1 januari 2025. De gemeenten Amsterdam, Utrecht en Groningen zetten de opvang (deels) met eigen middelen voort.

Voor Amsterdam geldt dat de gemeente uitgeprocedeerde asielzoekers 24-uursopvang en begeleiding blijft bieden. Via het 'Programma Ongedocumenteerden' biedt de stad structureel plek aan vijfhonderd personen. Naast een slaapplek wordt ook gezorgd voor maaltijden, medische noodzorg en leefgeld. Deze activiteiten en begeleiding gaan een stuk verder dan 'bed-bad-brood'.

De uitgeprocedeerden krijgen een 'casemanager' toegewezen en moeten meewerken aan een toekomstplan. In dit kader wordt allereerst onderzocht of er alsnog juridische opties zijn voor een verblijfsstatus in Nederland. Dat is merkwaardig, aangezien in de periode waarin de meeste afgewezen asielzoekers hun aanvraag deden, tot 90 procent hiervan werd goedgekeurd.

Asielzoekers spreken bij aankomst in Nederland als eerste met iemand van

Vluchtelingenwerk, die hen helpt hun verhaal te construeren. Mocht dat onvoldoende zijn om een verblijfsstatus af te dwingen, dan staat een door de staat betaalde advocaat klaar om, desnoods met diverse keren beroep, tegen negatieve uitspraken bezwaar te maken. Kortom, je moet wel een héél slecht verhaal hebben om uiteindelijk je asielaanvraag afgewezen te zien worden. De illegalen zijn hier omdat ze weigeren mee te werken aan hun vertrek en dat proces op alle mogelijke manieren proberen te frustreren.

Voor de gemeente Amsterdam vormt dat dus geen bezwaar om het kostbare juridische circus opnieuw in gang te zetten. En niet zonder succes, want tientallen uitgeprocedeerden ontvangen elk jaar alsnog een verblijfsvergunning.

Maas in de wet

Is er geen aanknopingspunt om het verblijf in Nederland te bestendigen, dan wordt gewerkt aan begeleiding bij een veilige terugkeer naar het land van herkomst of ondersteuning bij het legaal doorreizen naar een ander land.

De gemeente Amsterdam trekt structureel zo'n 17,5 tot 20 miljoen euro per jaar uit voor het Programma Ongedocumenteerden. Daar bovenop worden ook medische kosten vergoed. Daar komen nog de kosten voor juridische bijstand bij. De proceskosten en het salaris van de advocaat bij een rechtszaak komen voor rekening van de gesubsidieerde rechtsbijstand. Ongedocumenteerden hebben hier, ondanks het ontbreken van een burgerservicenummer, recht op omdat zij geen inkomen hebben. Een maas in de wet.

De gemeente Amsterdam werkt samen met een vast netwerk van ngo's, die fors worden gesubsidieerd voor taken op het gebied van juridische hulp, opvang, medische zorg en dagbesteding. De inspanningen van deze activisten zijn vooral gericht op het uiteindelijk verkrijgen van een verblijfsstatus.

De zogenoemde Regiegroep Ongedocumenteerden Amsterdam is de koepelorganisatie die, zoals dat heet, 'toezicht houdt en de uitvoering monitort van gemeentelijk en landelijk beleid rondom ongedocumenteerden in Amsterdam'. Het runt ook het centrale aanmeldpunt. Deze regiegroep werd opgericht door de ngo's Amsterdams Solidariteits Komitee Vluchtelingen (ASKV), HVO-Querido en Stichting VluchtelingenWerk, die de hoofdrol spelen in het bieden van hulp aan illegalen.

Eén van de personen die bij de oprichting was betrokken, is het huidige D66-Kamerlid Mpanzu Bamenga, die zelf jarenlang illegaal in Nederland verbleef. Dat feit wordt op sites als Wikipedia en Parlement.com verzwegen – Bamenga wordt daar slechts als vluchteling aangeduid. Hoewel een ANBI, komt het jaarbudget van de regiegroep – ruim 1 miljoen euro – nagenoeg volledig uit subsidies.

De andere partners in het netwerk zijn BOOST, Life Goals, Leger des Heils en Maya Angelou Opvang. Het ASKV biedt intensieve juridische begeleiding en onderzoekt nieuwe kansen op een verblijfsvergunning. Zij krijgen daarbij hulp van VluchtelingenWerk en Recht in Zicht (Leger des Heils).

Uit de kraakscene

Peter Siebelt documenteerde in een uitgebreide tweet achtergrond en ontstaan van het ASKV. Het 'komitee' ontstond eind jaren tachtig toen een clubje radicale activisten uit de kraakscene zichzelf als 'humanitair steunpunt' voor illegalen presenteerde. Het ASKV was een netwerk van linkse radicalen die uitzettingen saboteerden. Mensen die in de jaren zeventig trainingskampen voor terroristen bezochten, kraakgroepen politiseerden, Onkruit-acties uitvoerden of RaRa-verdachte werden, doken eind jaren tachtig plots op in het bestuur van het ASKV.

Het ASKV zou uitgroeien tot een rijkelijk gesubsidieerde organisatie. Daarnaast zijn er jaarlijkse bijdragen van de gebruikelijke financiers van links actievoerend Nederland: de Nationale Postcode Loterij, Fred Foundation van multimiljonair Fred Matser, Adessium van beleggersfamilie Van Vliet, Stichting Democratie en Media, Kansfonds en het voornamelijk door de Postcode Loterij gefinancierde Oranjefonds. Van het budget van 5,6 miljoen euro in 2025 (2024: 5,2 miljoen euro) was 4,5 miljoen euro (2024: 4,3 miljoen euro) afkomstig uit subsidies van de gemeente Amsterdam en het Rijk. De genoemde vermogensfondsen droegen dat jaar, net als in 2024, circa 750.000 euro bij.

In de Raad van Toezicht van ASKV vinden we Judith Sargentini (PRO, voorheen GroenLinks) als voorzitter. Zij is wethouder in de gemeente Gouda. Andere leden van de raad zijn Gianni da Costa (diaconaal opbouwwerker en bestuurslid bij de Amsterdamse afdeling van de ChristenUnie), Marq Wijngaarden (advocaat bij het activistische kantoor Prakken d'Oliveira Ook en tevens lid van de Adviescommissie Asiel van VluchtelingenWerk) en Patricia Seitzinger (onder meer oud-bestuursvoorzitter van GroenLinks Amsterdam).

‘Safe space’ voor transgenders

HVO-Querido verzorgt het beheer en de woonbegeleiding op de meeste opvanglocaties in de stad. Deze ANBI richt zich niet alleen op uitgeprocedeerden, maar verleent breder zorg, met daarbij alle mogelijke aandacht voor diversiteit, inclusie en maatschappelijke betrokkenheid. Zo krijgt het ook een paar ton subsidie per jaar voor een ‘*safe space’* ten behoeve van transgenders. In 2025 ontving het van de gemeente bijna 6 miljoen euro voor ‘ongedocumenteerden woonbegeleiding’.

Stichting Maya Angelou Opvang biedt gespecialiseerde opvang, specifiek gericht op de opvang van ongedocumenteerde vrouwen en heeft ook de ANBI-status. 90 procent van de jaarlijkse totale inkomsten van circa 175.000 euro is afkomstig uit subsidie, naast een bijdrage van het Oranjefonds.

De ngo’s Het Wereldhuis, BOOST en KLABU verzorgen inloopcentra, taallessen en sportieve of maatschappelijke participatieactiviteiten om overdag ‘structuur’ te bieden. Het Wereldhuis is een initiatief van de Diaconie van de Protestantse Gemeente, dat radicale actie voorstaat om illegalen te helpen. Daarbij wordt samengewerkt met BOOST voor Vluchtelingen, een ANBI met een jaarbudget van ruim 1 miljoen euro. Hiervan is circa 90 procent afkomstig uit subsidie van de gemeente Amsterdam. Verder dragen ook de Postcode Loterij en het Oranjefonds bij.

KLABU is een ANBI-stichting die vluchtelingen wil helpen om via sport hun leven te verbeteren. Het snelgroeiende budget van inmiddels ruim 1,7 miljoen euro in 2025 is voornamelijk afkomstig uit giften, onder meer van de Postcode Loterij, die in het kader van het vaste partnerschap in 2026 een schenking deed van 600.000 euro.

NGO Stichting Life Goals, met voormalig staatssecretaris Maarten van Ooijen (ChristenUnie) als voorzitter, is een ANBI met een jaarlijks budget van ruim twee miljoen euro dat nagenoeg volledig uit subsidies bestaat. Het geld is merendeels bedoeld voor de uitvoering van projecten in opdracht van de gemeente Amsterdam.

De gemeente Amsterdam heeft deze radicale ngo’s verantwoordelijk gemaakt voor de vormgeving en uitvoering van het beleid richting ongedocumenteerden. Net als de grote rol van ngo VluchtelingenWerk bij het reguliere asielbeleid, leidt dat tot een eenzijdige focus op uitgeprocedeerde asielzoekers, die nog steeds als

vluchteling worden gezien.

Links-radicaal netwerk

Ter vergelijking: Voor daklozen heeft de gemeente Amsterdam zo'n 80 miljoen euro beschikbaar. Structureel maken 3500 personen hiervan gebruik. Per uitgeprocedeerde besteedt de gemeente dus bijna het dubbele.

Op landelijk niveau treedt Stichting LOS (Landelijk Ongedocumenteerden Steunpunt) niet alleen op als belangenbehartiger en vraagbaak voor ongedocumenteerden, maar regelt ook 'logeeradressen'. Deze ANBI, met in 2025 een jaarbudget van bijna een half miljoen euro, leeft vooral van giften. Die ontvangt het van de bekende financiers: de Postcode Loterij, het Oranjefonds en vermogensfondsen als Adessium en de Fred Foundation. Daarnaast doet ook de Nederlandse Loterij (bekend van onder meer de Staatsloterij) een duit in het zakje, evenals het Kansenfonds dat op de warme steun mag rekenen van KRO-NCRV. Een ander deel van de inkomsten is afkomstig van religieuze organisaties uit zowel katholieke als protestantse kring.

Kort en goed: er bestaat een met belastinggeld gefinancierd netwerk van radicale linkse activisten dat zich inspant allerhande vormen van hulp te bieden aan mensen zonder aanspraak op verblijf. Zij hebben zich de afgelopen jaren met hand en tand verzet tegen het strafbaar maken van illegaliteit, aangezien dat hun verdienmodel ondermijnt.

In de bijstand

Hun inspanningen zijn er vooral op gericht een permanent verblijf voor hun doelgroep mogelijk te maken. Het geld dat dit kost, alsmede het salaris voor hun goedbetaalde banen, is afkomstig van de Nederlandse burgers, in de vorm van subsidie ofwel belastingvermindering. Ondertussen verdwijnen de uitgeprocedeerden, zodra ze eenmaal zijn voorzien van een status, meestal meteen (langdurig) in de bijstand.

Wynia's Week** verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee? **Doneren kan zo**. **Hartelijk dank!